

لَنْ نَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
هرگز دست نیاید به نیکی تا آنکه اتفاق کنید از آنچه دوست دارید و آنچه اتفاق کنید از چیزی

فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَالٍ ۚ ﴿٩٢﴾ كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَ اللَّهِ بِثَنَاءٍ ۚ
پس همانا الله به آن داناست ۹۲ هر آنچه خداوند بخواند آنرا اگر هستی

إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَىٰ نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ
اسرائیل مگر آنچه حرام کرده بود اسرائیل (عقوب) بر خودش پیش از آنکه فرو فرستاده شود

التَّوْرَةِ قُلْ فَأَتُوا بِالتَّوْرَةِ فَإِنِّي لَأَكْفُرُ بِهَا ۚ
تورات بگو پس بیاورید تورات را نگاه بخوانید آنرا اگر

فَمَنْ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ
۹۳ پس هر که بپندد بر الله دروغ را پس از آن که آنرا راستگوین

هُمْ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
خودشان ستمکارانند ۹۴ بگو راست گفت الله پس پیروی کنید از آیین ابراهیم

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي
و نبود از مشرکان ۹۵ همانا نخستین خانه‌ای که نهاده شده است برای اعدای مردم البته همان است که

بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٦﴾ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِمَّا
در مکه برکت داده شده و رهنمودی است برای جهانیان ۹۶ در آن نشانه‌هایی است روشن از جمله مقام

إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ
ابراهیم و هر که در آید بدان باشد ایمن و ائمه برای الله است بر اعهدا مردم آنگاه از برای آن خانه

مَنْ أَسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
باز هر که بتواند به سوی آن راهی یابد و کسی که کفر ورزد پس همانا الله بی نیاز است از جهانیان

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ شَهِيدٌ
۹۷ بگو ای اهل کتاب چرا کفر می‌ورزید به آیات الله؟ در حالی که الله گواه است

عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ
بر آنچه می‌کنید ۹۸ بگو ای اهل کتاب چرا بازمی‌دارید از

سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ يَبْعَثْهُمُ جُزْءًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۚ وَمَا اللَّهُ
راه الله کسی را که ایمان آورده است می‌جویند برای آن آیه‌ای که شما (بر روی آن راه) گواهید و نیست الله

يَغْفِلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾ يَٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا
غافل از آنچه می‌کنید ۹۹ ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر فرمان برید

فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ﴿١٠٠﴾
گروهی از کسانی را که به آنها داده شد کتاب (اسلام) باز می‌گردانند شما را پس از ایمانتان به کفر

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۚ وَجَاهِدُوا كُفْرَ مِی وُرزید حال آنکه شماید که خوفه می شود بر شما آیه های الله و در میان شماست

رَسُولُهُ ۚ وَمَنْ يَعْصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هَدَىٰ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۚ بِامبرش و هر که جنگ زند به دین الله پس به راستی هدایت شده است به سوی راهی راست

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۚ فرمائیداران باشید و جنگ زنید به ریسمان الله همگی و پراکنده مشوید

وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ وَيَا كُنید نعمت الله را بر خودتان هنگامی که بودید دشمنان یکدیگر آنکه الفت گذاشت میان دل هایتان

فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرٍ مِّنَ النَّارِ پس گشتید به نعمت او برادران یکدیگر و بودید بر لبه گودالی از آتش

فَأَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ پس رهانید شما را از آن چنین بیان می کند الله برایتان آیه هایش را باشد که شما هدایت یابید

وَلَتَكُن مِّنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَباید باشد از شما گروهی که فراخوانند به سوی نیکی و فرمان دهند به کار شایسته

وَسَنُهَوِّنَ عَنْ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ و بازدارند از کار ناشایست و آنان خودشان رستگارند

تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ میباشد مانند کسانی که پراکنده شدند و اختلاف کردند پس از آنکه آمد برای ایشان نشانه های روشن

وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۚ و آنان برای شان عذابی بزرگ است

وَجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ أَسْوَدَتْ وَجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ ۚ چهره های پس اما کسانی که سیاه شده چهره هایشان آیه ان گفته می شود آیا کفر ورزیدید پس از ایمانتان؟

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۚ پس بچشید عذاب را به اسباب آنچه کفر می ورزیدید

وَجُوهُهُمْ فِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۚ چهره هایشان پس در رحمت الله اند آنان در آن جاودانه اند

اللَّهُ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ۚ الله است که خوانیم آن را بر تو به حق و الله نمی خواهد هیچ ستمی را برای جهانیان

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
و برای الله است آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و به سوی الله بازگردانده می شود کارها

۱۰۹ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
هستید شما بهترین امتی که پدیدار شده است برای مردم که فرمان می دهید به کار شایسته

وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالَّذِينَ يَدِينُونَ بِاللَّهِ وَآئَاتِهِ
و باز می دارید از کار ناشایست و ایمان می آورید به الله و اگر ایمان می آورند

أَهْلَ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِمَّا مَنِئُوا وَهُمْ
اهل کتاب هر آینه می بود بهتر برای شان [یعنی از آنان] مؤمنانند

وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ۱۱۰ لَنْ يَضُرَّوكُمْ ۱۱۱
و بیشترشان فاسقاند هرگز زیان نمی رسانند به شما جز از آری اندکی

وَإِنْ يُقَاتِلُواكُمْ يَوْلُوكُمْ ۱۱۲ الْأَذْبَارَ ۱۱۳ لَا يُضِرُّوكُمْ ۱۱۴
و اگر بجنگند می گردانند به شما پشتها را نگاه یاری نخواهند شد زده شد

عَلَيْهِمُ الدَّلِيلُ ۱۱۵ إِنْ مَا تُفْقُوا ۱۱۶ إِلَّا يَجْعَلِ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ
بر آنان [حکم] اخلاقی هر جا یافته شوند مگر آنکه به رسمتی [یعنی از] الله و رسمتی [یعنی از] مردم [جنگ زنند]

وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَصُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ۱۱۷ ذَلِكَ
و بازگشتند با خشمی از الله و زده شد بر آنان [حکم] ادرماندگی این

بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَرِيعَتُونَ ۱۱۸ الْأَنْبِيَاءَ ۱۱۹
به سبب آن است که همانا آنان کفر می ورزیدند به آیه های الله و می گشتند پیامبران را به

حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۱۲۰ لَيْسُوا بِسَوَاءٍ ۱۲۱
ناحق این ببلن سبب است که نافرمانی کردند و تجاوز می کردند نیستند یکسان

مِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ ۱۲۲
از اهل کتاب گروهی که [برای طاعت الله] به پا خواستند می خوانند آیات الله را در اوقات شب

وَهُمْ يَسْجُدُونَ ۱۲۳ يَوْمِيئِذٍ ۱۲۴ وَالْيَوْمِ ۱۲۵
در حالی که آنان سجد می کنند ایمان می آورند به الله و روز واپسین

وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۱۲۶
و فرمان می دهند به کار شایسته و باز می دارند از کار ناشایست و می شتابند

فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ۱۲۷ وَمَا يَفْعَلُوا ۱۲۸
در نیکی ها و آنان شایستگانند و آنچه انجام دهند

مِنْ خَيْرٍ ۱۲۹ فَلَنْ يُكْفَرُوا ۱۳۰ وَاللَّهُ عَلِيمٌ ۱۳۱
از نیکی پس هرگز تفسیسی نیستند در باره آن و الله داناست به [احل] پرهیز کاران

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
 همانا کسانی که کفر ورزیدند هرگز باز ندارد از آنان حال هایشان و نه فرزندان شان

مِنْ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۳۱﴾
 از عذاب الله چیزی را و آن گروه همدان آتش اند آنان در آن جاوندند

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا
 حالت آنچه انفاق می کنند در این زندگانی دنیا همچون حالت بادی است که در آن

صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا
 سرمای سختی است که برسد به کشتزار گروهی که ستم کرده اند بر خودشان پس نابود سازد آن را و

ظَلَمَهُمْ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۱۳۲﴾ يٰأَيُّهَا الَّذِينَ
 ستم نکرده است بر آنان الله بلکه به خودشان ستم می کنند ای کسانی که

ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا
 ایمان آورید نگیرید دوست نهایی ای = همزای از غیر خودتان که کوتاهی نمی کنند درباره شما از هیچ بهایی ای

وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي
 دوست دارند که به رنج افتید شما به راستی آشکار شد دشمنی از دهان هایشان و آنچه پنهان می کند

صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۱۳۳﴾
 سینه هایشان بزرگ تر است به راستی بیان کردیم برایتان آیات را اگر خرد بورزید

هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتَوَمَّنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ
 هلا شما هستید همان هایی که دوست می دارید آنان را حل آنکه فلان دوست نمی فرزند شما و بالکنه ایمان می آورید به آن کتاب همگی

وَإِذَا لَقُّوَكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمْ الْأَنَامِلَ
 و چون دیدار کنند با شما گویند ایمان آورده ایم و چون تنها شوند می گزند بر شما سر انگشتان را

مِنَ الْقَيْطِ قُلْ مَوْتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنْ اللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۱۳۴﴾
 از خشم بگو بمیرید به خشم خودتان همانا الله داناست به آنچه در سینه هاست

إِنْ تَسْتَكْبِرُوا تَسْأَلُهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا
 اگر برسد به شما نیکی ای اندوهگین کند ایشان را و اگر برسد به شما بدی ای شادمان شوند

بِهَا وَإِنْ تَصِيرُوا تَمَنُّوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
 به آن و اگر شکیبایی کنید و پرهیزکاری کنید زبان نمی رساند به شما نیرنگ شان هیچ چیزی را

إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۱۳۵﴾ وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ
 همانا الله به آنچه می کنند قراگیرنده است (۱۳۵) و ایذ کید آنکه که بامندان بیرون رفتی از نزد خانوادات

تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۳۶﴾
 درحلی که جای می دهی مؤمنان را (در) جایگاههایی برای جنگ و الله شنوای داناست

إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا **وَاللَّهُ وَلِيُّهَا** وَعَلَى
 آنگاه که خواستند دو گروه از شما که سستی ورزند **حالی آنکه الله** کلسازشان بود و آنها را بر

اللَّهُ فَلْيَتَوَكَّلْ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ **اللَّهُ** بِبَدْرِ وَأَنْتُمْ
 الله پس باید توکل کنید مؤمنان و به درستی که یاری کرد شما را **الله** در بدر درحالی که شما

أَذَلَّةٌ فَأَتَقُوا **اللَّهُ** لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ
 ذلیلان بودید پس پروا کنید از **الله** باشد که شما سپاس بگذارید **ایاد کنید آنگاه که می گفتی** به مؤمنان

أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّدَكُمْ **رَبُّكُمْ** بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
 آیا هرگز کافی نیست برای شما اینکه یاری کند شما را **پروردگارتان** به سه هزار از فرشتگان

مُزَلِّينَ ﴿١٢٤﴾ بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّنْ قَوَاسِمٍ
 که فرو فرستاده شدگان اند **اری** اگر شکیبایی ورزید و پرهیزکاری کنید و به سواغ شما بیایند با شتابان

هَذَا يُبَدِّدْكُمْ **رَبُّكُمْ** بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ
 این گونه یاری می کند شما را **پروردگارتان** به پنج هزار از فرشتگان که نشان گذاران اند

﴿١٢٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ **اللَّهُ** إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِنُظْمِنَ قُلُوبَكُمْ بِهِ وَمَا
 و قرار نداد آن را **الله** مگر مژده ای برایتان و تا آرام گیرد دل هایتان با آن و نیست

النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ **اللَّهُ** الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾ لِيَقْطَعَ طَرَفًا
 یاری و پیروزی **مگر** از نزد **الله** پیروزمند سنجیده کار **تا نابود کند** گروهی

مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتُمُهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٢٧﴾ لَيْسَ لَكَ
 از کسانی را که کفر ورزیدند یا خوارشان کند آنگاه باز گردند درحالی که ناسپیدان اند **نیست** برای تو

مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ
 از این کار چیزی (را اختیار) یا **الله** باز گردد به رحمت خود یا بر آنان عذابشان کند زیرا آنان ستمکارانند

﴿١٢٨﴾ **وَاللَّهُ** مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
 و برای **الله** است آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است می آمرزد هر که را خواهد

وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ **وَاللَّهُ** عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٩﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ
 و عذاب می کند هر که را خواهد **و الله** آمرزنده مهربان است **ای** کسانی که

آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا **اللَّهُ**
 ایمان آورده اید نخورید ربا را چندین چند برابر و بترسید از **الله**

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣٠﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ
 باشد که شما رستگار شوید **و** پرهیز کنید از آتشی که آماده شده است برای کافران

﴿١٣١﴾ وَأَطِيعُوا **اللَّهُ** وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ
 و فرمان برید **الله** و پیامبر را باشد که شما مورد رحمت قرار گیرید **مورد رحمت قرار گیرید**

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا

و بشتانید به سوی آمرزشی از پروردگارتان و بهشتی که وسعت آن

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ الَّذِينَ إِذَا

آسمان‌ها و زمین است آماده شده است برای پرهیزکاران آنان که اتفاق می‌کنند

فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَبِيرِ وَالضَّعِيفِ وَالْعَافِينَ

در آسایش ورنج و فروخورندگان اند و در گذرندگان اند

عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ وَالَّذِينَ إِذَا

از مردمان و الله دوست می‌دارد نیکوکاران را و آنان که چون

فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ دَكَرُوا فَاسْتَغْفَرُوا

انجام دهند کار زشتی را یا ستم کنند بر خودشان یاد کنند الله را پس آمرزش خواهند

لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ

برای گناهانشان و کیست که بیامزد گناهان را جز الله و یافشاری نکنند بر

مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ أُولَٰئِكَ جِزَاؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ

آنچه کردند حال آنکه آنان می‌دانند آنان پاداششان آمرزشی است

مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّتْ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

از جانب پروردگارش و بهشت‌هایی که روان است از زیر درختان آنها جویباران ماندگارند

فِيهَا وَنَحْمُ أَجْرُ الْعَمِلِينَ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ

در آنها و خوب بگفتی است پاداش عمل‌کنندگان به راستی گذشته است پیش از شما سنت‌هایی (مربوط به)

فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

پس بگردید در زمین نگاه بکنید که چگونه بود فرجام دروغ‌انگاران

هَٰذَا يَكُنِ لِلنَّاسِ وَهْدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ

این بیانی است برای مردم و هدایت و پندی است برای پرهیزکاران

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

و سست نشوید و اندوهگین مپاشید و شما برترید اگر باشید مؤمنان

إِنْ يَمَسَّكُمْ فَرَحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ فَرَحٌ مِّثْلُهُ

اگر برسد به شما رخصی پس به راستی رسیده است به گروه (کافران نیز) رخصی مانند آن

وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ

و این روزهای شکست و پیروزی را به نوبت می‌گردانیمشان میان مردم و تا بشناسند معلوم کند الله کسی را که

ءَامَنُوا وَتَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

ایمان آوردند و بگیرد از شما گواهانی را و الله دوست ندارد ستمکاران را

وَلِيُصَحِّصَ **اللَّهُ** الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمْحَقَ **اللَّكْفَرِينَ** **آم** **۱۸۱**
 و تا خالص گرداند **الله** کسانی را که ایمان آوردند و نابود سازد کافران را یا اینکه

حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ **اللَّهُ** الَّذِينَ جَاهَدُوا
 بنیادش نماید که درآید به بهشت حال آنکه هنوز نشناخته باشد [= معلوم نشده باشد] **الله** کسانی را که جهاد کردند

مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ **الصَّابِرِينَ** **۱۸۲** وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ **الْمَوْتَ** مِنْ
 از شما و معلوم نداشته باشد شکیبایان را **۱۸۲** و به درستی آرزو می کردید مرگ را از

قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ **تَنْظُرُونَ** **۱۸۳** وَمَا مُحَمَّدٌ
 پیش آنکه دینار کنید آن را پس به راستی دیدید آن را در حالی که شما می نگریستید **۱۸۳** و نیست محمد

إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ **الرُّسُلُ** أَفَأَنْتُمْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ
 جز فرستاده ای به راستی گذشته است پیش از وی فرستادگان آیا پس اگر بمیرد یا کشته شود

أَنْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ **فَلَنْ يَضُرَّ**
 باز می گردید بر پشت های خویش [= جعلیت] و هر که باز گردد بر نویسنده خود [= جعلیت] پس هرگز زیان نمی رسد

اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي **اللَّهُ** **الشَّاكِرِينَ** **۱۸۴** وَمَا كَانَ
 به **الله** هیچ چیزی را و به زودی پاداش می دهد **الله** سپاس گزاران را و نرسد

لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ **اللَّهُ** كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ
 برای کسی که بمیرد جز به فرمان **الله** نوشته ای است مدت دار و هر که بخواهد

ثَوَابَ الدُّنْيَا نُوْتِيهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ **الْآخِرَةِ** نُوْتِيهِ
 پاداش دنیا را می دهیم به او از آن و هر که بخواهد پاداش آخرت را می دهیم به او

مِنْهَا وَسَيَجْزِي **الشَّاكِرِينَ** **۱۸۵** وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ
 از آن و به زودی پاداش می دهیم سپاس گزاران را **۱۸۵** و بهای پیغمبری که کشته شد با همراه او

رَبِيئُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ **اللَّهُ** وَمَا ضَعُفُوا
الله پرستان بسیاری پس مستی نکردند به سبب آنچه رسید به ایشان در راه **الله** و ناتوان نشدند

وَمَا اسْتَكَاثُوا **وَاللَّهُ** يُحِبُّ **الصَّابِرِينَ** **۱۸۶** وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ
 و زبونی نوزیدند و **الله** دوست می دارد شکیبایان را **۱۸۶** و نبود گفتارشان

إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبَّتْ
 جز اینکه گفتند ای پروردگار ما بخاموش برای ما گناهانمان را و زیاده روی ما را در کارمان و استوار دار

أَقْدَامَنَا وَأَنْصَرْنَا عَلَى **الْقَوْمِ** **الْكَاثِرِينَ** **۱۸۷** فَقَاتَلَهُمْ **اللَّهُ**
 گام هایمان را و پیروز گردان ما را بر گروه کافران **۱۸۷** پس داد به آنان **الله**

ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَ ثَوَابِ **الْآخِرَةِ** **وَاللَّهُ** يُحِبُّ **الْمُحْسِنِينَ** **۱۸۸**
 پاداش دنیا و نیک و نیکو کاران را **۱۸۸**

يَتَّابِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اِنْ تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر فرمان برید کسانی را که کفر ورزیدند

يَرُدُّوكُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ فَتَنَقَّلُوا خٰسِرِينَ

باز می‌گردانند شما را بر پاشنه هایتان [جامعت] آنگاه خواهید شد زیانکاران

بَلِ اللّٰهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ سَنُلْقِي

[الفن دیو شما نیستند بلکه الله پاور شماست و او بهترین یاری‌دهندگان است] به زودی می‌افکنیم

فِي قُلُوْبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا اَشْرَكُوا بِاللّٰهِ

در دل‌های کسانی که کفر ورزیدند بیم را به سبب آنکه شرک ورزیدند به الله

مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطٰنًا وَمَا وَنَهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ

چیزی را که فرو نفرستاده است [الله] به آن هیچ دلیلی و جایگاهشان آتش [دوزخ] است و بد است

مَثْوٰى الظَّٰلِمِينَ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ

جایگاه ستمکاران و به درستی که راست گردانید [در حق] شما الله

وَعَدَهُ اِذْ تَحْسُبُوْنَهُمْ يٰٓاٰذِيْهِ حَتّٰى اِذَا فَنَيْتُمْ

وعدۀاش را هنگامی که می‌گفتید آنان را به خواست او [در جنگ] أخذ تا آنکه سستی کردید

وَتَنَزَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا اَرٰىكُمْ

و با یکدیگر کشمکش ورزیدید در کار و نافرمانی کردید پس از آنکه بنمود به شما

مَا تُحِبُّوْنَ مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيْدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ

آنچه را دوست می‌داشتید از شما کسی بود که می‌خواست دنیا را و از شما

مَّنْ يُرِيْدُ الْاٰخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُم عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ

کسی بود که می‌خواست آخرت را آنگاه باز گردانید شما را از آنان تا بیازماید شما را

وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَلٰٓى الْمُؤْمِنِيْنَ

و به درستی درگذشت از شما و الله دارای بخششی بزرگ است بر مؤمنان

اِذْ تَصْعَدُوْنَ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ

آنگاه که به هرسو می‌گریختید و سر نمی‌گردانیدید به سوی کسی

وَالرَّسُوْلُ يَدْعُوْكُمْ فَاَنْتُمْ اَخْرَجْتُمْ فَاَنْتُمْ اَخْرَجْتُمْ

حال آنکه پیامبر فرا می‌خواند شما را از پشت سرتان پس [الله] سزا داد شما را

عَمَّا بَعَثَ لِكَيْلًا تَحْزَنُوْا عَلٰٓى مَا فَاتَكُمْ

اندوهی بر اندوهی تا غمگین نشوید بر آنچه برفت از دستتان

وَلَا مَا اَصْبَحَكُمْ خَيْرٌ يَّٰۤاَكْفِيْكُمْ

و نه به آنچه رسید به شما و الله آگاه است به آنچه می‌کنید

به چهارم
جزء
۷

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً نَافِئَةً يَغُثُّونَ طَائِفَةً
 پس فرو فرستاد بر شما پس از آن آندوه آرامشی را (به صورت) خوابی سبک که فرا می گرفت گروهی
مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ
 از شما را و گروهی دیگر را به راستی در اندیشه افکنده بود ایشان را (بجای) خوششان را گمان می بردند **بِاللَّهِ** (گمانی)
الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ
 ناروا مانند گمان دوران جاهلیت می گفتند آیا (است) برای ما از این کار هیچ (چیزی) چیزی؟
قُلْ إِنْ الْأَمْرُ كُلُّهُ لِلَّهِ يُخَفِّفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يَبْتَذِرُونَ لَكَ
 بگو همانا کار همهش به دست الله است بنهان می دارند در دل های خویش آنچه را که آشکار نمی کنند برای تو
يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ
 می گویند اگر می بود برای ما از این کار چیزی کشته نمی شدیم اینجا بگو اگر می بودید
فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ
 در خانه هایتان برون می آمدند کسانی که نوشته شده بود بر آنان کشته شدن به سوی گمناهای شان
وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
 و تا بیازماید الله آنچه را که در سینه هایتان است و تا خالص گرداند آنچه را که در دل هایتان است
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۱۵۱﴾ **إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ**
 و الله داناست به آنچه در سینه هاست همانا کسانی که روی گردانیدند از شما
يَوْمَ اتَّخَذَ الْمُجْرِمُونَ نِسَابَهُمُ الْكَلْبُ إِذَا جُذِئُوا مِنْ شَيْءٍ عَادُوا لَهُ مِنْهُ
 روزی که روی روی شدند دو گروه (در جنگ) جز این نیست که لغزاید آنها را شیطان به سبب برخی از آنچه
كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۱۵۲﴾ **يَا أَيُّهَا**
 کردند و به درستی که در گذشت الله از آنان همانا الله آمرزنده بردبار است ای
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا
 کسانی که ایمان آورده اید مباشید مانند کسانی که کفر ورزیدند و گفتند درباره برادران شان هنگامی که
ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرًى لَوْ كَانُوا عِندَنَا مَا مَاتُوا وَمَا
 به سفر رفتند در زمین یا بودند جنگلوران اگر می بودند نزد ما نمی مردند
قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُخَيِّئُ وَيُمِيتُ
 و کشته نمی شدند (بما چنان بگوید) تا قتل دهد الله آن (سخن را) حسرتی در دل آنان و الله زنده می گرداند و می میراند
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۱۵۳﴾ **وَلَكِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ**
 و الله به آنچه می کنید بیناست و اگر کشته شدید در راه الله
أَوْ مُتُّمْ لَعَفْوَ مِنْ اللَّهِ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿۱۵۴﴾
 یا مرید هر آینه آمرزشی از الله و بخشایشی (از جانب او) بهتر است از آنچه گرد می آورند

وَلَيْنَ مُتَمَّ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾ فِيمَا رَحِمَهُ مِنْ
 و اگر مردید یا کشته شدید البته به سوی الله برانگیخته خواهید شد پس به سبب رحمتی که از جانب
 اللَّهُ لَئِنْ لَمْ يَنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فُظًا غَلِظَ الْقَلْبُ لَا تَفَضُّوا مِنْ حَوْلِكُمْ
 الله است لرمخوشی برای شان و اگر می بودی تندخویی سخت دل البته پراکنده می شدند از پیرامونت
 فَأَعِزَّ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ
 پس گذشت کن از آنان و آمرزش بخواه برای شان و مشورت کن با آنان در کار پس زمنی که عزم کنی بکنی
 فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾ إِنْ يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ
 پس توکل کن بر الله همانا الله دوست می دارد توکل کنندگان را اگر یاری کند شما را الله
 فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ
 پس نیست غلبه کننده ای بر شما و اگر خوار سازد شما را پس کیست آنکه یاری دهد شما را پس
 بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾ وَمَا كَانَ لَنِي أَنْ
 از او؟ و بر الله پس باید توکل کنند مؤمنان و لستد هیچ پیغمبری را که
 يَغْلُ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ثُمَّ تُوَفَّى
 خیانت کند و هر که خیانت کند خواهد آورد آنچه را خیانت کرده است در روز رستخیز سپس دهنده می شود به تعالی
 كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ أَفَمِنْ أَنْتَبِ رِضْوَانِ
 به هر کسی ایفای آنچه کرده است و آنان ستم نمی بینند پس آیا کسی که پیروی کند خشنودی
 اللَّهُ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا لَهُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
 الله را همچون کسی است که بازگشته است با خشمی از الله و چایگاهش دوزخ است؟ و بد بازگشتگاهی است
 هُمْ دَرَجَتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٢﴾
 آنان انفرادی درجائی اکتوانند نزد الله و الله ببیناست به آنچه می کنند
 لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ
 به درستی که عمت نهاد الله بر مؤمنان آنکه که برانگیخت در میان آنان پیغمبری را از خودشان
 يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَارْتُكِبُهَا فِيهَا وَنُزِّلَتْ بِهِ الْكُتُبُ
 که می خواند بر آنان آیه های او را و پاکنشان می سازد و می آموزد به آنان و می علممهم الکتاب کتاب
 وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٦٣﴾
 و حکمت را و همانا بودند پیش از این در گمراهی آشکاری
 أَوَلَمَّْا أَصَبْتُمْ مَصِيبَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَلَنْ هَذَا
 آیا هتکلی که رسید به شما آسبیدی که رسانده بودید دو چندانش را به شما می گوید از کجاست این؟
 قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٤﴾
 بگو آن از نزد خود شماست همانا الله بر هر چیزی تواناست

وَمَا أَصْبَحْتُمْ يَوْمَ اتَّقَى الْيَمْعَيْنِ فَيَا دِينَ **اللَّهُ** وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ

و آنچه رسید به شما روزی که روزی شمس آن یوگروه به حوسب **الله** بود و ن ساند = معلوم بود و مصلح

وَلِيَعْلَمَ **الَّذِينَ** تَأْتَفُقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ **اللَّهِ**

و ن بشناسد = معلوم بود کسانی که اتفاق ورزیدند و گفته شد به آنان بیدید بحکید در **الله**

أَوْ أَدْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَا تَبَعَكَهُمْ هُمْ لِلْكَافِرِ

یا اگر بر دشمن دفاع کنید گفتند اگر می دانسیم جنگی را کارس اینه پیروی می کردیم شما را آنان به کفر

يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ

در آن روز نزدیکتر بودند از خود آن ها تا به ایمان می گوید ب دهان های شان آنچه را که نیست

فِي قُلُوبِهِمْ **وَاللَّهُ** أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ **الَّذِينَ** قَالُوا لَا خَوْفَهُمْ

در دل های شان **و الله** دانایتر است به آنچه پنهان می دارند **الذين** گفتند درین روز ترشاش

وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قَاتِلُوا قُلْ فَادْرَأُوا عَنْ أَنْفُسِكُمْ

در حلی که خود در جنگ می داشتید اگر فراموش می شدید بگو باز دارید از خودتان

الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ **وَلَا تَحْسَبَنَّ** **الَّذِينَ** قَاتِلُوا فِي

مرگ را اگر راستگویند راستگویند **و البته** کسانی را که کشته شده اند در

سَبِيلِ **اللَّهِ** أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ **فَرِحِينَ**

را **الله** مردگانند بلکه **ای** زنده گاند بود **پرو** کارس روزی زنده می شوند **شان**

بِمَا عَمِلُوا **اللَّهُ** مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا

به آنچه **الله** است به ائیل از بخشش خود و شادی می کند برای کسانی که هنوز پیوسته اند

بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

به آنها از پس ایشان که نه ترسی بر ایشان است و نه آنان اندوهگین می شوند

يَسْتَبْشِرُونَ بِعَمَلِهِمْ **مِنْ** **اللَّهِ** وَقَصَلْ وَأَنَّ **اللَّهَ** لَا يُضِيعُ

شان می شود به معنی از **الله** و بخشش **ای** و بیکه **الله** قیام نمی کند پادش

الْمُؤْمِنِينَ **الَّذِينَ** اسْتَجَابُوا **لِلَّهِ** وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا

مؤمنان کسانی که پاسخ **ای** **و پیامبر** پس از آنکه

أَصَابَهُمُ الْفَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا **أَخْرَجَ**

رسید به آنان رحم بر می کسی که بیکو کاری کردند از آنان و بر هر کاری کردند پادش **بر**

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ

همان که گفتند به آنان مردم همان مردم به رستی **ای** گرد آورده اند برای **ای** پس ترسید از آنها

فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا **اللَّهُ** وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

می این سخن افزود ایمانی را **و گفتند** **ای** است ما را **و خوب** کارساری است

فَاتَّبِعُوا بِنِعْمَةِ مَنِ اللَّهُ وَفَضَّلَ لَمْ يَمَسَّهُمْ سُوءٌ وَأَتَّبِعُوا
 نگاه باز گسند به نعمی در و بخششی برسد به آنان آسیبی و پیروی کردند

رِضْوَانِ اللَّهِ وَاللَّهُ دُو فَضْلٍ عَظِيمٍ إِنَّمَا ذَلِكَ الشَّيْطَانُ
 خوشودی الله و الله صاحب بختی بزرگ است این چنین بیست که این شیطان است

يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِيَّائِي كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ
 که می ترساند دشمنان را در دوستان پس ترسید از آنان و ترسید از من اگر همد مؤمنان

وَلَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَصُرُوا اللَّهَ
 و اندوهگین نگرداند نور کسی که می شناید در کفر همانا آنان هرگز برین نرسند به نه

شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 چیزی می خواهد الله که قرار دهد برای آنان بهره ای را در آخرت و برای سزای عذاب

عَظِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَصُرُوا
 بزرگ است همان کسانی که خریدند کفر به ایمان هرگز برین نرسند

اللَّهُ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 به الله چیزی و برای آنان عذاب دردناک است و البته میدانند کسانی که کفر ورزیدند

أَنَّمَا نُمِّلِي لَهُمْ خَيْرَ لِنَفْسِهِمْ إِنَّمَا نَمْلِي لَهُمْ لِيَرْدَادُوا إِنَّمَا
 اینکه مهمل می دهیم به آنان بهتر است برای آنها چنین بیست که مهمل می دهیم به آنان تا بفریاد کنند

وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا
 و برایشان عذاب خوار کننده است و اگر خدا بخواهد و اگر خدا بخواهد بر حال که

أَنتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ
 شما هستید بر آن تا که جدا کند ناپاک را از پاک و برین بیست الله که آگاه سازد شما را

عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَنِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَتَابِعُوا
 بر غیب بلکه الله برمی گرداند از پیامبران هر که را خواهد پس ایمن بیاورید به الله

وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ وَلَا
 و پیامبران و اگر ایمان آورید و پرهیزکاری کنید آنگاه برای شما پاداشی بزرگ است و البته

يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْغُلُونَ إِيمَانَهُمْ أَنَّ اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ
 میسازند آنان که منح می ورزند به آنچه داده است آنان را الله در بخشش خویش که آن بخل وری بهتر است

لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَغُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 برای ایشان بلکه آن بدترست برای نفس به روحی چنین طوفی به گردش لکن بعضی سود آنچه بخل ورزیند به آن در روز قیامت

وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ
 و برای الله است میراث آسمان و زمین و آنچه می کنید آگاه است

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنَاءُ
به درسی که شنید الله سخن کسانی را که گفتند همانا الله نیازمند است و ما توانگر ایم

مَسْئَلُكُمْ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلُ
بغیر ما پرسیدیم آنچه ا که گفتند و کشتن انبیا بیماحق و بگویند

دُفُّوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ
دفعید عذاب سوزان را این به سبب چیزی است که پیش فرستاده است دستهای شما

وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ
و قطعاً الله نیست هرگز ستمگر بر بندگان همانان که گفتند همانا

اللَّهُ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلاَّ تَكُونَ لِرَسُولٍ حَقٌّ يَأْتِيَنَا بِقُرْآنٍ
الله معارش کرده است به ما که تصدیق نکنیم هیچ پیامبری را تا اینکه بیاورد برای ما قرآنی

تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِ
که بخورد آن آتش بگو بی گمان آورده برینان پیامبری پس از من شانه های روشن را

وَالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾
و آنچه را که گفتید پس چرا کشتید آنرا اگر هستید راستگوین

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ
پس اگر تکذیب کردند تو را پس به راستی تکذیب شدند پیامبرانی پس از تو اینرا که آورده شانه های روشن را

وَالرُّسُلُ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ
و رسل و کتاب و روشنگر را هر کسی چشمت مرگ است

وَلِنُمَّا نَقُوتَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَن زُحِرَ
و جز این نیست که به تملی کند می شود پادشاهان در روز و سناحیر پس هر که دور نشسته شود

عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
از آتش و در آورده شود به بهشت به راستی و سناحیر است و بسبب رندگانی دنیا

إِلَّا مَتَاعٌ مَّرُورٍ ﴿١٨٥﴾ لَتَجَلَّوْكَ فِي أَمْوَالِكُمْ
مگر کالای فریب آینه آمده می شوید در مال هایین

وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا أَوْتُوا
و جان هایین و ای گمان می شود از کسانی که شانه شده است به این کتاب آسمانی

مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا
پیش از شما و از آنان که شرک ورزیدند آزار بسیاری

وَإِنْ تَصْصِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾
و اگر شکیانی ورزید و پرهیزکاری کنید پس همان آن از اهمک اسوار است در کارهاست

عرب ۸

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
 بِلَاغٍ، آنگاه که گرفت **الله** پیمان مسطور را از کسانی که کتاب هر ابیه بیل جوهید کردلی را برای مردم
 وَلَا تَكْفُرُونَهُ فَبَدَّلَهُ وَرَأَى ظُهُورَهُمْ وَأَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا
 و پیمان نمی کید آن را پس دور انداختد آن را پس پشت هایشان و فروختند آن را به بهایی
 قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿۱۸۷﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْعَثُونَ
 اندک پس بد نیست آنچه معامله می کنند **۱۸۷** البته میسر کسانی را که سادمانی می کید
 بِمَا أُتُوا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا وَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ
 به آنچه کریدند و دوست می دارند که ستایش شوند به آنچه نکرده اند پس البته میسر آنان را
 بِمَقَارِفٍ مِّنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۸۸﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
 رسته از عذاب و برای آنان عذاب دردناک است **۱۸۸** و سه برای **الله** فرمانروایی
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۸۹﴾ إِنَّا فِي
 آسمان ها و زمین و **الله** بر هر چیزی تواناست **۱۸۹** همانا در
 خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخِثَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ
 آفریش آسمان ها و زمین و آمد و شد شب و روز البته نشانه هایی است
 لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿۱۹۰﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقَعُودًا
 برای خردمندان **۱۹۰** آنان که یاد می کنند **الله** بستانده و بسته
 وَعَلَىٰ خُتُوبِهِمْ وَتَتَعَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 و بر پهنوهایشان (آمیده) و می اندیشد در آفریش آسمان ها و زمین
 رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۹۱﴾
 او می گوید ای پروردگار ما نافرمانی بی را بیهوده پاک و صریح تو پس بگشاید عذاب آتش **۱۹۱**
 رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
 ای پروردگار همانا هر که در آوری به آتش پس به برانستی رسوایش کرده ای و بیست برای ستمگران هیچ
 أَنْصَارٍ ﴿۱۹۲﴾ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُسَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَنِ أَنْ
 یاورانی **۱۹۲** ای پروردگار ما شنیدیم با کسی را که فر می خواند به ایمان که
 آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
 ایمان آوردند به پروردگارش پس ایمان آوردیم ای پروردگار ما پس ببازر بری ما گناهان ما را و برزای
 سَمِيعَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿۱۹۳﴾ رَبَّنَا وَءَايِنَا مَا وَعَدْتَنَا
 بدی هایمان را و بصیرت ما را **۱۹۳** ای پروردگار ما و بده به ما آنچه وعده کردی به ما
 عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿۱۹۴﴾
 بر رسل پیامبران و رسوا نکن ما را در روز سنجید همانا تو خلاف نمی کنی وعده را **۱۹۴**

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ دُونِ
 این استجابت برای شماست که هر عملی که بکنید من آنرا ضایع نمی گردانم

ذَكَرٍ أَوْ أَنِي بِعَصَاكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَأَلِدِينَ هَاحِرُوا وَأُخْرِجُوا
 مرد یا بر من بر عصای شما از برخی دیگر پس آن که هجرت کردند و رانده شدند

مِنْ دِينِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلٍ وَقَتَلُوا وَقِيلُوا لَا كُفْرَنَ
 از دینهایشان و آوار شدند در راه من و کشته شدند همانا می دانیم

عَنَّمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا أَذِلُّهُمْ جَنَّتْ بَحْرِي مِّنْ تَحْتِهَا
 از آن بدی های آنها را و البته در جویهایم نورد آنها را به دغ هایی که روان است از زیر درختان آنها

الْأَنْهَرُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿٩٥﴾
 جویبارها به پاداشی از نزد الله و الله عز و جل حسن پاداش

لَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ مَتَّعَ قَلِيلٌ
 البته نهریبت تور رفت و آمد کسانی که کفر ورزیدند در شهرها این بهره مدتی اندک است

ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَيُشْرَ الْيَهُودُ لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا
 سپس جایگاهشان جهنم است و شد آرمگاهی استا ولی آنان که پرو کردند از

رَبُّهُمْ لَهُمْ جَنَّتْ بَحْرِي مِّنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ خَالِدِينَ فِيهَا
 پروردگارشان برای آنها بهشت هایی است که روان است از زیر درختان آنها جویبارها که ماندگارند در آن

نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِّلْآزِلِينَ وَإِنْ مِنْ
 نازل از نزد الله و آنچه نزد الله است بهتر است برای بیکار و همانا از

أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا
 از اهل کتاب کسانی هستند که ایمان می آورند به الله و آنچه فرو فرستاده شده است به سوی شما و آنچه

أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِكَائِبَتِ اللَّهِ ثَمَنًا
 فرو فرستاده شده است به سوی آنان در حالی که فروتنانند برای الله یعنی فروشنده ایات الله را به بهایی

قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ
 اندک آنان برای آن است مزدشان در نزد پروردگارشان همانا الله

سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٩٧﴾ يٰأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَصْبِرُوا
 زود شمار است ای کسانی که ایمان آوردید صبور باشید

وَصَابِرُوا وَرَاطِبُوا وَأَتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٨﴾
 و یکدگر به سکیزی دراز بمانید و پیوستگی و همبستگی داشته باشید و پرو کنید الله باشد که شما رستگار شوید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان گستر مهربان

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ وَجَعَلَ مِنْهَا رُوحَهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْهَا رُوحَهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْهَا رُوحَهَا

ای مردم پروا کنید از پروردگارانی که از نفسی که خلق کرد و در آن روحی که از آن روحها و بوی که در آن روحها و بوی که در آن روحها

وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝ وَآتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَبْدِلُوا

والتحیث بالطیب ولا تأكلوا أموالهم إلى أموالكم إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ۝ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِسُوا

مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِمَّنْ وَرَبِّعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ ۝ وَأَتُوا

النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبَّ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُنَّ فَاكْلُوهُنَّ بِرِيس مَهْرَهُنَّ زُرِّيًّا وَلَوْ مِلَّ وَحُوشٍ بِسَ إِفْرَ بَحْسَدَ بَشَا جِیْری وَاوَر در صابیت خاطر بحوریدان

هَيْبَتًا مَّرِيًّا ۝ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُهَاءَ أََمْوَالَكُمْ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا

وَأَكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝ وَأَسْلُوا الْيَتَامَىٰ حَقَّ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ أَهْتَمَّ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا

إِلَيْهِمْ أََمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ

وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۝ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أََمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ ۝ بِالله حَسِيبًا ۝

بَار می گردانید به آن مال هایشان را پس گواه گیرید بر آنان و همین بس که الله حسابش است

بَار می گردانید به آن مال هایشان را پس گواه گیرید بر آنان و همین بس که الله حسابش است

بَار می گردانید به آن مال هایشان را پس گواه گیرید بر آنان و همین بس که الله حسابش است

بَار می گردانید به آن مال هایشان را پس گواه گیرید بر آنان و همین بس که الله حسابش است

بَار می گردانید به آن مال هایشان را پس گواه گیرید بر آنان و همین بس که الله حسابش است

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرُ^۴ نَصِيبًا

برای مردان سهمی است از آنچه برجای نهند پدر و مادر و خویشاوندان و برای زنان سهمی است از آنچه برجای نهند پدر و مادر و خویشاوندان از آنچه کم باشد از آن یا بسیار باشد که سهمی است

مَقْرُوضًا ۷ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُوا الْقَرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ

معین و مقرر و چون حاضر شوند به هنگام تقسیم میراث خویشاوندان [غیر وارث] و یتیمان

وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

و یتوایان پس بدهیدشان چیزی از آن و بگویید به آنان سخنی پسندیده

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعْفًا

و باید بترسند آنان که اگر برجای نهند از پس [مرد] خودشان فرزندان ناتوان

خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۹

که می ترسند بر آنان پس باید پروا کنند از الله و باید بگویند سخنی استوار

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۱۰ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا

همانا کسانی که می خورند مال های یتیمان را به ستم جز این نیست که می خورند [می نهند] در شکم هایشان آتشی را و به زودی در آیند در آتش برافروخته

فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِیْ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَىٰ ۱۱ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً

در باره [ارث] فرزندان که برای مرد برابر بهره دو زن است پس اگر [وارثان] همه باشند زنان [دختر] فوق اثنتین فلهن ثلثا ما ترك وإن كانت واحدة فلها

بیشتر از دو تا پس برای آنهاست دوسوم آنچه برجای نهاده است و اگر باشد یک [دختر] پس برای اوست

النِّصْفُ ۱۲ وَلَا يُوَرِّثُ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُّ مِمَّا تَرَكَ إِنْ

نصف [میراث] و برای پدر و مادر لو [میت] برای هر یک از آن دو یک ششم است از آنچه برجای نهاده است اگر

كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ

باشد برایش فرزندی پس اگر نباشد برایش فرزندی و ارث یزندولو پدر و مادرش پس برای مادرش یک سوم است

فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ الشُّدُّ ۱۳ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يَوْصِي

پس اگر باشد برایش برادرانی نگاه برای مادرش یک ششم است [این تقسیمها] پس از وصیت که وصیت می کند

بِهَا أَوْ دِينَ عَابَاؤُكُمْ وَأَبَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ

به آن یا [کسرا] بدی است پدران و فرزندان آن که وفات می کنند نمی دانید کدامشان نزدیکتر است به شما

نَقْمًا ۱۴ فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۱۵

از جهت سود [این سهم بندی ارث] حکمی است مقرر از [جانب] الله همانا الله هست دانای سنجیده کار

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِن لَّيَكُنْ

و برای شماست نصف آنچه بر جای نهاده است زنانان اگر باشد

لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا

برای آنان فرزندی پس اگر باشد برای شان فرزندی پس برای شماست یک چهارم از آنچه

تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدٍ وَصِيَّةٌ يُوَصِّينَ بِهَا أَوْ دَيْنٌ

بر جای نهاده اند این تقسیم پس از (کسر) وصیتی است که وصیت می کنند به آن یا (کسر) بدهی است

وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِن لَّمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ

و برای آنان (زنانان) است یک چهارم از آنچه بر جای نهاده اید اگر نباشد برایتان فرزندی

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ

پس اگر باشد برای شما فرزندی پس برای آنان است یک هشتم از آنچه بر جای نهاده اید

مِنْ بَعْدٍ وَصِيَّةٌ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٌ وَإِنْ كَانَ

این تقسیم پس از (کسر) وصیتی است که وصیت می کنید به آن یا (کسر) بدهی است و اگر باشد

رَجُلٌ يُوْرَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ

مردی که از وی لوث برده می شود کلاله یعنی بی ورم و فرزند نداشته باشد یا زنی (کلاله باشد) و برایش برادری یا خطیری باشد پس برای هر

وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُّسُ فَإِنْ كَانَ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ

یک از آن دو یک ششم است پس اگر باشند بیشتر از این

فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدٍ وَصِيَّةٌ يُوصَى بِهَا

آنگاه آنان شریکند در یک سوم این تقسیم پس از (کسر) وصیتی است که سفارش می شود به آن

أَوْ دَيْنٌ غَيْرَ مُضْكَرٍ وَصِيَّةٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ

یا (کسر) بدهی است بنوعی (که با وصیتی بدو نه) ضرر و سقینه باشد سفارش است از احباب الله والله طای برادر است

يَسْلُكُ يَسْلُكُ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ

این مرزهای (احکام) الله است و هر که فرمان برد الله و پیامبرش را

يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

در می آورد او را به بهشت هایی که روان است از زیر درختان آنها جویبارها

خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

که جاودانه اند و این است کامیابی بزرگ

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ

و کسی که نافرمانی کند الله و پیامبرش را و درگذرد از مرزهای (احکام) او در خواهد آورد او را

نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ

به آتشی در حالی که ماندگار است در آن و برای اوست عذابی خوار کننده

وَالَّذِي يَأْتِيكَ الْفَجِئَةُ مِنْ فِئَايِكُمْ فَانْتَشِدُوا
 آنان که مرتکب می شوند کار زشت [از شما] از زنان شما پس گواه بگیرید

عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي
 بر آنها چهار تن [مرد] را از خودتان پس اگر گواهی دادند نگاه نگاه دارید آنها را در

الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَقَّعَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا
 خانهها تا آنکه به پابل رسند [مرا] ها را مرگ یا اینکه قرار دهد الله برای شان راهی [دیگر] را

﴿١٥﴾ وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَادْهُمَا فَإِنْ تَابَا
 و آن دو کس که مرتکب می شوند [از زشت] را از شما پس بیاورید آن دو را پس اگر توبه کردند

وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا
 و اصلاح کردند [زشتی] خود را پس صرف نظر کنید از آنها همانا الله هست پس توبه پذیر مهربان

﴿١٦﴾ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ
 جز این نیست که [پذیرش] توبه بر الله تنها برای کسانی است که می کنند کار بد را به نادانی

ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ
 پس توبه می کنند به زودی پس آنان اند که باز می گردد الله بر آنان و هست

﴿١٧﴾ عَلِيمًا حَكِيمًا وَلَيْسَ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ
 الله پس دانای سنجیده کار و نیست [پذیرش] توبه برای کسانی که

يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ
 می کنند بدی ها را تا زمانی که فرارسد یکی شان را مرگ

قَالَ إِنِّي تَبْتُ أَلَنْ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ
 می گوید همانا من توبه کردم اکنون و نه کسانی که می میرند در حالی که آنان کافران

﴿١٨﴾ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا يَأْتِيهَا الَّذِينَ
 آنان آماده کردیم برای شان عذابی دردناک را ای کسانی که

مَآمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا
 ایمان آورده اید حلال نیست برای شما که میراث برید زنان را به دل نخواهی شان و تنگ مگیرید بر آنان

لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ
 تا بازستانید برخی از آنچه را که داده اید به آنان مگر آنکه مرتکب شوند زشتکاری

مُبَيَّنَةً وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ
 آشکاری را و رفتار کنید با زنان به شایستگی پس اگر ناپسند دارید آنان را [باید] ایضا

﴿١٩﴾ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيجعلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا
 ناپسند می دارید چیزی را در حالی که قرار می دهد الله در آن خیر بسیار

وَلَئِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ سَبِّدَ آلَ زَوْجٍ مَكَاتٍ زَوْجٍ وَءَاتَيْتُمْ
 و اگر خواهید جایگزین ساختن همسری دیگر را به جای همسری که دارید و داده باشید
 إِخْدَهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ
 به یکی شان دارای بسیاری را پس نگیرید از آن چیزی را آیا می گیرید آن را
 بُهْتَنًا وَإِنَّمَا مُبِينًا ﴿۲۰﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى
 به بهتان و گناهی آشکاره؟ و چگونه باز می ستانید آن را یا آنکه آمیزش جنسی کرده اید
 بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْتُ مِنْكُمْ مِيثَاقًا
 برخی شما را برخی دیگر و گرفته اند آنان از شما یعنی
 غَلِيظًا ﴿۲۱﴾ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنْ
 استوار را و ازدواج نکنید با آنانی که ازدواج کرده اند پدران شما از
 النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا
 زنان مگر آنچه گذشته است در دوران جاهلیت همانا این هست کاری زشت و مورد خشم الهی
 وَمَسَاءً سَبِيلًا ﴿۲۲﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ
 و بد راهی است حرام شده است بر شما (ازدواج با) مادران شما
 وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ
 و دختران شما و خواهران شما و عمه های شما و خاله های شما و دختران
 الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَامَهَاتُكُمْ وَالنِّسَاءُ الَّتِي
 برادر و دختران خواهر و مادران شما آنان که شیر داده اند شما را
 وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضْعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ
 و خواهران شما از راه شیر خواری و مادران زنان شما
 وَرَبِّبَاتُكُمْ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنَ نِسَائِكُمْ
 و نازدهنری های شما که غالباً پرورش یافته در دامن های شماست از زنان شما
 الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ
 که آمیزش کرده اید با آنان و اگر آمیزش نکرده اید یا آنان
 فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلِيلُ آبَائِكُمُ الَّذِينَ
 پس نیست گناهی بر شما از ترک آن و ازدواج با دختران شما و نیز همسران پسران شما که
 مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأَخْتَيْنِ
 از پشت شما باشد (به همسر پسر خوانده ها) و اینکه جمع کنید بین دو خواهر را (به همسری)
 إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۲۳﴾
 مگر آنچه پیش از این گذشته است همانا تو خدا هست آمرزنده مهربان